

CXXIX.

Forslag til midlertidig Lov

om

borteblevne Personer fra krigsforliste Skibe.(Fremsat i Landstinget den 26. April 1940 af Justitsminister *Unmack Larsen*).

§ 1.

Uanset Bestemmelserne i Forordning af 11. September 1839 angaaende Behandlingen af en bortebleven Persons Formue bliver borteblevne Personer, om hvilke det vides, at de var om Bord i krigsforliste Skibe, at anse som døde, medmindre der foreligger særlige Omstændigheder, der giver Grund til at antage, at de fremdeles er i Live.

§ 2.

Et Skib anses som krigsforlist, for saa vidt det godtgøres at være forlist som Følge af krigs- eller forsvarsmæssige Foranstaltninger, eller der er overvejende Grund til at antage, at det er forsvundet under Rejse inden for Omraader, hvor saadanne Foranstaltninger maa paaregnes at have fundet Sted, og forlist som Følge af disse.

§ 3.

For de af § 1 omfattede Personer skal Døden anses som indtraadt ved Udløbet af det Døgn, hvori det paagældende Skib er forlist, eller, hvis Skibet er forsvundet, ved Udløbet af det Døgn, i hvilket det har været saa længe borte, at Forsikringssummen for det kan kræves udbetalt, jfr. § 71 i Lov Nr. 129 af 15. April 1930 om Forsikringsaftaler.

§ 4.

Afgørelse i Medfør af § 1 træffes ved Kendelse af den Skifteret, som det efter Lovgivningens almindelige Regler vilde tilkomme at behandle Dødsboet efter den paagældende.

Skifterettens Kendelse er Genstand for Kære, der, foruden af vedkommendes Ægtefælle og Arvinger, kan iværksættes af Paatalemyndigheden. Denne har fri Proces under Sagen. Udskrift af Kendelser, hvorved en Person i Medfør af denne Lov anses som død, skal af vedkommende Ret straks tilstilles Paatalemyndigheden.

Forinden Kærefristens Udløb maa Boet ikke udleveres til Hensiddens i uskiftet Bo eller til privat Skifte, medmindre Paatalemyndigheden har givet Afkald paa Kære.